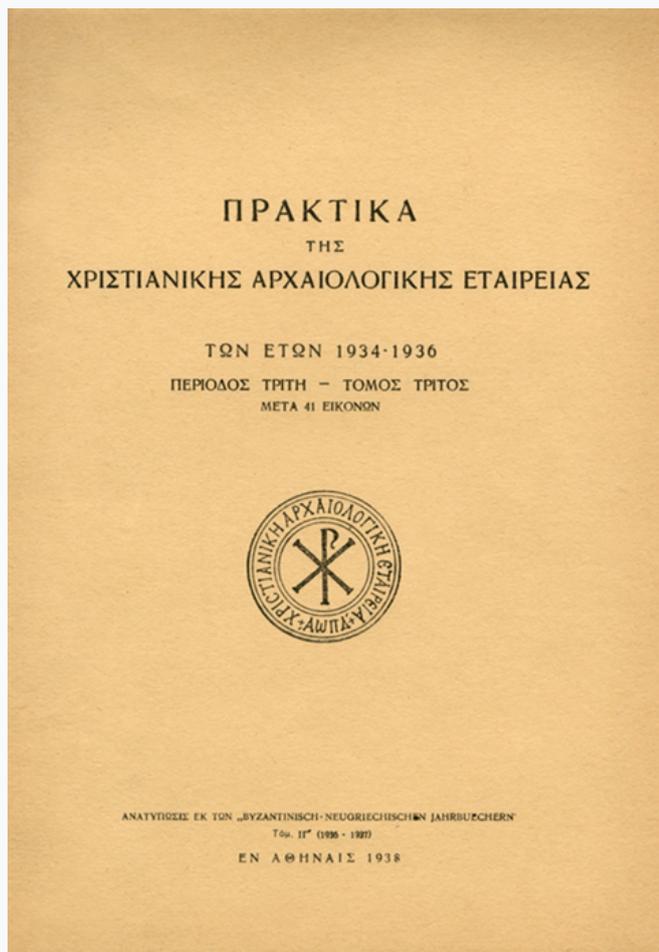

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1938)

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ'

Σημείωμα παλαιόν περί του εν
Κωνσταντινουπόλει ναού των Αγίων Σεργίου και
Βάκχου

Νίκος Α. ΒΕΗΣ

doi: [10.12681/dchae.1399](https://doi.org/10.12681/dchae.1399)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΒΕΗΣ Ν. Α. (2013). Σημείωμα παλαιόν περί του εν Κωνσταντινουπόλει ναού των Αγίων Σεργίου και Βάκχου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, ιδ'. <https://doi.org/10.12681/dchae.1399>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Σημείωμα παλαιόν περί του εν Κωνσταντινουπόλει
ναού των Αγίων Σεργίου και Βάκχου

Νίκος ΒΕΗΣ

Δελτίον ΧΑΕ 4 (1934-1936), Περίοδος Γ' • Σελ. ιδ'

ΑΘΗΝΑ 1938

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Ἑπὶ

ΝΙΚΟΥ Α. ΒΕΗ (ΒΕΕΣ).

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΠΑΛΑΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΕΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΚΧΟΥ

Ἐπὶ τοῦ φύλλου 80^α τοῦ ὑπ' ἀριθ. 289 κώδικος τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὁ ὁποῖος ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς κατὰ τὴν μεγάλην πυρκαϊάν τῆς 17 Ἰουλίου 1934, ἀνεγινώσκετο παλαιὸν σημεῖωμα περὶ τῆς εἰς μωαμεθανικὸν τέμενος μετατροπῆς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ναοῦ τῶν Ἀγίων Σεργίου καὶ Βάκχου (Κουτσοῦκ—Ἁγία—Σόφια—Τζαμί). Κατ' ἑμὸν πιστὸν ἀντίγραφον τὸ σημεῖωμα τοῦτο εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ε π ἄ ρ ^θ(η) ὁ ν α ο ς τ ^β μ ^ε γ ἄ λ ο υ σ ε ρ γ ῖ ^β κ(αι) β ἄ κ ^χ(ου) | ἐ ν μ η ν ῖ σ ε π τ ε β ρ ῖ ω [κ β '] Κ Γ . Ἡ π ρ ῶ τ η ἡ μ ε ρ ο μ η ν ῖ α : κ β ' , δ ι ε γ ρ ἄ φ η , μ ε θ ' ὁ β ρ α δ ῦ τ ε ρ ο ν ἐ γ ρ ἄ φ η ὑ π ὸ τ ῆ ς α ὔ τ ῆ ς μ ἔ ν χ ε ῖ ρ ὸ ς , ἄ λ λ ἄ δ ι ' ἄ λ λ η ς μ ε λ ἄ ν η ς ἢ δ ε υ τ ἔ ρ α ἡ μ ε ρ ο μ η ν ῖ α : Κ Γ . Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ σημεῖωμα τοῦτο ἐγράφη ὑπὸ Ἰωάννου ἱερέως τῆς μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Περιβλέπτου¹⁾ ὁ ὁποῖος τῇ 2 Αὐγούστου 1471 (= 1471) ἔγραψεν ἐν φύλλῳ 101^β τοῦ αὐτοῦ κώδικος καὶ σημεῖωμα περὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ προσώπου καὶ τοῦ πατρὸς του Νείλου ἱερομονάχου (βεβαίως τῆς αὐτῆς μονῆς). Δυστυχῶς ὁ γράψας τὸ ἀνωτέρω δημοσιευόμενον σημεῖωμα παρέλιπε ν' ἀναγράψῃ καὶ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ὁ ναὸς τῶν Ἀγίων Σεργίου καὶ Βάκχου μετετράπη εἰς μωαμεθανικὸν τέμενος· ἀλλὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς νομίζω, δὲν δύναται ν' ἀπέχη σημαντικῶς τοῦ 1471.

Κατὰ τὸν Ἀ. Πασπάτην²⁾ ὁ ναὸς τῶν Ἀγίων Σεργίου καὶ Βάκχου μετετράπη εἰς μωαμεθανικὸν τέμενος «ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν Ἀλωσιν, ἀπὸ Ἀγᾶ τινος Χουσεῖν τ' ὄνομα, ἀποκεφαλισθέντα ἐπὶ τῆς βασιλεῖς Βαϊεζήδ, υἱοῦ τοῦ κατακτητοῦ. Εἶναι τεθραμμένους [ὁ Χουσεῖν Ἀγᾶς] εἰς ἰδιαίτερον μαυσωλεῖον ἐντὸς τοῦ τεμένους».

1) Πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς, ἢ ὅποια τῷ 1471 ἦτο—ὡς ἐλέγχεται—ἐν Χριστιανικῇ χρήσει.

2) Βυζαντινὰ μελέται. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1877, σελ. 334.